

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupen Mgr. Zdeňkem Stránským, advokátem se sídlem nám. Václava Hanky 828, Dvůr Králové nad Labem, proti žalovanému: **Městský úřad Pacov**, se sídlem Náměstí Svobody 1, Pacov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2010, č. j. 29 A 59/2010 – 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2010, č. j. 29 A 59/2010 - 15, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. a nesplňovala podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a podle zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl stěžovatel usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 8. 2010, č. j. 29 A 59/2010 – 22, vyzván, aby ji ve lhůtě jednoho měsíce doplnil tak, že ji označí datem vyhotovení, označí účastníky řízení a uvede, kdy mu bylo napadené usnesení doručeno, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána a čeho se domáhá. Dále byl vyzván, aby ve stejné lhůtě předložil doklad o tom, že advokát Mgr. Zdeněk Stránský byl oprávněn jej zastoupit při podání kasační stížnosti a aby zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Rovněž byl vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost. Současně byl poučen, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta, příp. řízení o ní bude zastaveno. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 9. 2010.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ust. § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel v kasační stížnosti sice uvedl, že ji podává proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2010, č. j. 29 A 59/2010 – 15, ale neuvedl, jaké konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká a co navrhuje, tj. jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Stěžovatel byl proto krajským soudem v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. výše citovaným usnesením vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta a byl poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Usnesení bylo doručeno jak stěžovateli, tak i jeho zástupci. Na výzvu obsaženou v usnesení však nebylo reagováno.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77).

Právní názor vyslovený v citovaném rozsudku lze bezpochyby aplikovat také v dané věci, neboť i zde by striktní trvání na podmínce zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost způsobilo jen řetězení téhož problému, případně by mohlo vést k nepřípustnému odepření přístupu k Nejvyššímu správnímu soudu. S ohledem na tuto skutečnost netrval Nejvyšší správní soud na zaplacení soudního poplatku.

K požadavku krajského soudu ve smyslu splnění podmínky řízení podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud uvádí, že z plné moci ze dne 18. 2. 2010, která je založena na čl. 4 soudního spisu, vyplývá, že advokát Mgr. Zdeněk Stránský byl stěžovatelem zmocněn k zastupování v řízení o žalobě proti nečinnosti Městského úřadu Pacov s tím, že „(t)ato plná moc se vztahuje na všechny druhy řízení v prvním i druhém stupni a dále také na řízení o mimořádných opravných prostředcích, připouští-li je v dané věci příslušné právní předpisy.“ Z uvedeného projevu vůle stěžovatele tedy vyplývá, že

zmocnil advokáta k zastupování jak v řízení o žalobě, tak v i následném řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu